

Arrest

nr. 180 093 van 23 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 23 juni 2015 België is binnengekomen, diende op 25 juni 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 3 augustus 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 4 augustus 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/06/2015

Overdracht CGVS: 21/12/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 24-05-2016 van 8u58 tot 13u34, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Pauline Delgrange loco Hilde Van Vreckom, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U werd op 01-01-1992 geboren te Mogadishu. U bent etnisch Tumaal en u heeft geen school gelopen. U woonde in Mogadishu, district Medina. Uw vader is in 1992 overleden. Op 05-01-2009 zag u de oom van uw vader, Abikar A. M. - die volgens u lid was van Al-Shabaab. Hij vroeg u om het huis dat u geërfd heeft van uw vader te verkopen, om dan het geld aan mensen van de islam te geven. Hij wou ook dat u met de zoon van zijn vrouw trouwde. U heeft dit allebei geweigerd. Uw oom heeft u daarna nog eens gebeld om te vragen het huis te verkopen. U bent op 10-06-2010 met uw man Ahmed A. I. getrouwd, die op dat moment een kamer van u en uw moeder huurde. Uw man behoort ook tot de Tumaal-clan. U heeft zelf geen kinderen, maar uw man heeft wel een zoon Mohamed, geboren in 2008. U hoorde jarenlang niets van uw oom tot op 01-01-2015. Hij kwam te weten dat u getrouwd was, waarna hij opnieuw eiste dat u het huis aan hem zou geven en dat u moest trouwen met zijn stiefzoon. U heeft opnieuw geweigerd. Uw oom is daarna naar leden van Al-Shabaab gegaan en heeft tegen hen gezegd dat u een prostituee was en dat Oegandese troepen uw klanten waren. Uw oom gaf uw telefoonnummer aan die leden van Al-Shabaab. U werd verschillende keren telefonisch bedreigd door leden van Al-Shabaab. Op 10-05-2015 kwam u enkele gewapende leden van Al-Shabaab tegen op straat. U zag dat ze u wilden neerschieten maar dat het niet lukte. U liep weg en kwam politieagenten tegen. Ondertussen schoten de leden van Al-Shabaab op u. De politieagenten begonnen ook te schieten op de leden van Al-Shabaab. U ging snel binnen in een willekeurig huis. De mensen die daar woonden contacteerden een vriend van uw vader, die tot de clan Abgal behoort. Hij nam u mee naar een schuiladres in Hamar Weyne, waar een vriend van hem woonde. Daar bleef u veertig dagen. De vriend van uw vader had uw reis geregeld en zei dat u naar Finland moest gaan. U kon een vals paspoort kopen en reisde met het vliegtuig van Mogadishu naar Hargeisa op 19-06-2015. Daarna nam u het vliegtuig in Hargeisa naar Ethiopië. In Ethiopië nam u opnieuw het vliegtuig naar een onbekend Europees land. U heeft nog de trein genomen. Op de trein werd u opgepakt door (Belgische) politieagenten en naar het politiekantoor meegenomen. Daar werden uw vingerafdrukken genomen. U heeft op 25-06-2015 asiel aangevraagd in België.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het door u geopperde asielrelaas ongeloofwaardig bevonden wordt, en meerdere tegenstrijdigheden bevat.

U verklaarde dat u uw oom van uw vader bent tegengekomen in 2009, en dat hij u vroeg om uw huis te verkopen, wat uw weigerde (gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde dat uw oom u daarna nog eens gebeld heeft om u opnieuw te vragen het huis te verkopen. U verklaarde dat uw oom na uw huwelijk [na 2010] u nog eens gevraagd heeft om het huis te verkopen, wat u opnieuw weigerde, en om te trouwen met zijn stiefzoon, wat u ook weigerde. Uw oom heeft u dus minstens drie keer gevraagd om het huis te verkopen volgens deze verklaringen. U verklaarde op een ander moment echter dat uw oom alleen op 5 januari 2009 u gevraagd heeft om het huis te verkopen (gehoorverslag CGVS, P. 17): gevraagd of uw oom daarna [na 5 januari 2009] nog gezegd heeft dat u met z'n stiefzoon moest trouwen, verklaarde u "Alleen die dag heeft hij me gevraagd over het huis en over het huwelijk met z'n stiefzoon". Opnieuw gevraagd of uw oom daarna nog gevraagd heeft om het huis te verkopen, verklaarde u dat hij dat alleen die dag gevraagd heeft, en daarna niet meer. Geconfronteerd met het feit dat u eerder zei dat uw oom u verschillende keren had gevraagd om het huis te verkopen, verklaarde u dat uw oom u nog twee keer gebeld heeft in 2015 nadat hij hoorde van uw huwelijk (gehoorverslag CGVS, p. 18), uzelf dus opnieuw en onmiddellijk na elkaar tegensprekend. Gevraagd waarom u dan even ervoor zei dat uw oom u alleen op 5 januari 2009 over uw huis gevraagd heeft, verklaarde u dat dat klopt – uzelf een derde keer tegensprekend – maar dat hij gebeld heeft om het huis af te nemen omdat u getrouwd bent met iemand anders. Geconfronteerd met het feit dat u uzelf tegensprekt, verklaarde u dat u hem [uw oom] in 2009 gezien heeft en dat hij tegen u zei dat u met z'n stiefzoon moest trouwen, maar dat hij in 2015 gebeld heeft voor dat huis, wat u weigerde. U verklaarde verder dat uw oom u in 2015 gebeld heeft voor dat huis, en dat, toen u weigerde, z'n tweede plan erin bestond om u met z'n stiefzoon te laten trouwen. Tijdens uw asielrelaas vermeldde u ook dat uw oom u na uw huwelijk [2010] nog eens vroeg om te

trouwen met z'n stiefzoon (gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde later echter dat uw oom alleen op 5 januari 2009 vroeg om met z'n zoon te trouwen (gehoorverslag CGVS, p. 17). De wijze waarop u voortdurend uw verklaringen wijzigt, en aanpast naargelang de vragen die u gesteld werden, weet helemaal niet te overtuigen, en maken de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas uiterst ongeloofwaardig. Het is immers geenszins onredelijk te verwachten dat u zou weten of uw oom u één of verschillende keren gevraagd heeft om het huis te verkopen, of met z'n stiefzoon te trouwen.

U verklaarde dat uw oom lid was van Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd hoe u wist dat uw oom lid was van Al-Shabaab, verklaarde u dat hij in 2009 had gezegd dat het de bedoeling was om het [het geld van uw huis] aan de mensen van de islam te geven en dat u er toen achter bent gekomen wat hij ermee bedoelde. Geconfronteerd met het feit dat de vaststelling dat uw oom dat geld aan de mensen van de islam wou geven, nog geen bewijs is dat hij effectief lid was van Al Shabaab, verklaarde u wat uw oom gezegd heeft tegen u, namelijk dat u naar de hemel zou gaan en dat die mensen vechten in de naam van de islam, dat ze tegen de christenen zijn en dat u ze moet sponsoren. Geconfronteerd met het feit dat uw oom sympathiseert met Al-Shabaab, nog geen bewijs is dat hij lid was van Al-Shabaab, verklaarde u dat er mensen waren in 2009 die zeiden dat hij [uw oom] van Al-Shabaab was. Gevraagd of u ooit een concreet bewijs had dat uw oom lid was, afgezien van het feit dat u dat hoorde [dat hij lid was van Al-Shabaab], verklaarde u dat het door hem is dat u problemen heeft gekregen. Gevraagd of het ook niet mogelijk is dat uw oom Al-Shabaab getipt heeft zonder lid te zijn, verklaarde u dat u denkt van niet en dat iemand die aan hen [leden van Al-Shabaab] gaat om te zeggen dat u een prostituee bent, wel iemand is die voor hen werkt of met hen samenwerkt. Gevraagd hoe u weet of uw oom hen getipt heeft, verklaarde u dat hij u met de dood bedreigde en dat het echt niet anders kan, dat hij heel graag het huis wou hebben en dat daarna de bedreigingen begonnen. Na meermaals gevraagd te hebben of u enig bewijs had of uw oom een connectie had met Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 20-21) - waarbij u de ene keer zei dat u oom wél expliciet zei dat hij dat geld aan de mensen van Al-Shabaab zou geven, en anderzijds dat hij nooit Al-Shabaab zou zeggen maar 'mensen van de islam' (gehoorverslag CGVS, p. 21) - verklaarde u uiteindelijk vaagweg dat uw moeder van mannen op de markt gehoord heeft dat uw oom lid was van Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 21). Dat u plots, nadat de vraag u meermaals werd gesteld, wist aan te geven dat derden aan uw moeder hadden meegedeeld dat uw oom lid was van de terreurbeweging Al Shabaab - hoewel u eerder enkel gewag maakte van vermoedens in die richting - weet niet te overtuigen. Immers, het is geenszins onredelijk te verwachten dat u dit gegeven meteen zou weten aan te geven wanneer u gevraagd werd of u enige zekerheid heeft met betrekking tot het door u geopperde lidmaatschap van uw oom, van de beweging Al Shabaab. Gevraagd of het niet gevaarlijk was om zomaar te weigeren tegen uw oom, een lid van Al-Shabaab, verklaarde u dat u toen niet zeker wist of uw oom wel een lid was van Al-Shabaab en dat u niet bang was (gehoorverslag CGVS, p. 24). Later verklaarde u echter dat u wél al wist dat uw oom lid was van Al-Shabaab voordat u de eerste keer weigerde, omdat uw moeder dat had verteld (gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of u er over had nagedacht te weigeren [om in te gaan op wat uw oom van u wou], verklaarde u dan weer wél bang te zijn geweest. Uw tegenstrijdige verklaringen, namelijk dat u de ene keer wist dat uw oom lid was van Al Shabaab, toen u de eerste keer weigerde tegen uw oom, en dan weer dat u dit niet wist, en anderzijds dat u bang was en dan weer niet, weten helemaal niet te overtuigen. Bovenstaande vage en tegenstrijdige verklaringen over uw oom en z'n lidmaatschap van Al-Shabaab, doen verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

U verklaarde dat het tweede plan van uw oom in 2015 [toen u reeds gehuwd was] erin bestond om z'n stiefzoon te laten trouwen met u (gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde dat uw oom in 2015 tegen u zei [nadat hij van uw huwelijk wist] dat hij dat huis wel zou krijgen als u doodgaat. Gevraagd waarom uw oom dacht dat u van gedacht zou veranderen om het huis te verkopen, verklaarde u dat in Somalië een meisje van haar man is als ze trouwt, en geen deel meer uitmaakt van de familie, dat uw oom daarom dacht dat uw man zou recht hebben op dat huis, dat uw oom dacht dat uw man het huis zou krijgen aangezien u getrouwd was, en dat hij daarom wou aandringen om het huis te verkopen (gehoorverslag CGVS, p. 19). Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen, waarbij uw oom enerzijds denkt dat hij het huis wel zou krijgen in het geval u zou sterven, en anderzijds dat het huis naar uw man zou gaan in het geval van uw overlijden, simpelweg tegenstrijdig zijn. U verklaarde verder dat uw oom u met de dood bedreigde in 2015 (gehoorverslag CGVS, p. 26) en dat hij naar leden van Al-Shabaab ging om te zeggen dat u een prostituee was die met Oegandese troepen werkte, waarna zij beslisten u te vermoorden (gehoorverslag CGVS, p.13). Opnieuw dient het opgemerkt te worden dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn. Indien uw oom werkelijk vreesde dat uw man recht zou hebben op het huis [bij uw overlijden], is het uiterst vreemd en onaannemelijk dat hij u dan zou proberen vermoorden door leden van Al-Shabaab op u af te sturen. Indien u dan zou overlijden, zou uw huis immers naar uw man gaan en zou uw oom nog minder aanspraak kunnen maken op uw huis. U verklaarde dat u 6 jaar lang niets meer van uw oom hoorde, tussen januari 2009 en januari 2015 (gehoorverslag CGVS, p. 16). Het is

evenwel uiterst bevreemdend dat uw oom beslist om u te laten vermoorden in 2015 – 6 jaar later, nadat u reeds getrouwd bent - en dit niet besliste te doen in 2009, toen u nog niet getrouwd was, maar wel op huwbare leeftijd was, en u zomaar 6 jaar met rust liet. Gevraagd waarom uw oom jullie dan niet meer contacteerde tussen 2009 en 2015, gezien hij zo graag dat huis wou hebben, verklaarde u dat hij pas in 2015 gehoord heeft over uw huwelijk, en dat hij u dan gebeld heeft (gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd waarom uw oom niet eerder dan 2015 iets ondernam om u het huis te laten verkopen, gezien hij effectief lid was van Al-shabaab, antwoordde u dat hij in 2015 alleen gebeld heeft om het huis af te nemen omdat een meisje in Somalië absoluut geen recht heeft op de erfenis, en om u papieren te laten ondertekenen. Opnieuw dezelfde vraag gesteld, verklaarde u dat een meisje haar man gaat volgen als ze getrouwd is. Indien uw oom werkelijk lid zou zijn geweest van Al-Shabaab en hij zodanig graag dat huis wou, dat hij er zelfs toe bereid was om u te laten vermoorden, komt het uiterst bevreemdend over dat hij u 6 jaar lang met rust laat - u zodanig alle kansen gevend om met een andere persoon te huwen - en dan opduikt wanneer u reeds getrouwd bent – wanneer hij dus geen kans meer maakt om het huis te verwerven in het geval van uw overlijden. Deze tegenstrijdige verklaringen geven geen geenszins blijk van echte doorleefde ervaringen en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gevraagd hoe u leerde over uw eigen clanlijn - gezien uw verklaring dat uw moeder u hieromtrent niets aanleerde - verklaarde u dat het leerde van de oom uw vader, gedurende de laatste jaren (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of dit dezelfde oom betreft die na uw vlucht uit Somalië uw moeder verwondde, antwoordde u - opmerkelijk genoeg - bevestigend, en voegde u eraan toe dat het de oom betreft voor wie u Somalië ontvluchtte. Later tijdens het gehoor, verklaarde u echter meerdere malen dat u uw oom niet meer gezien heeft na 2009, dat u dacht dat hij overleden was, en dat hij u pas gebeld heeft in 2015, nadat hij gehoord had over uw huwelijk (gehoorverslag CGVS, p. 16 en 18). Uw verklaringen, dat u gedurende de laatste jaren waarin u te Somalië woonde, uw clanlijn aangeleerd kreeg door de oom waarvoor u Somalië ontvlucht zou hebben, zijn volledig tegenstrijdig aan uw andere verklaringen in het kader van uw asielrelaas, waaruit eenduidig naar voren komt dat u deze oom vreesde, en u tussen 2009 en 2015 geen contact had met deze, waarna hij u in 2015 bedreigd zou hebben en u tegenover Al Shabaab valselijk van prostitutie beschuldigde. Deze tegenstrijdigheid doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

U verklaarde tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) dat u bouwgrond moest verkopen van uw oom (zie: 'Vragenlijst CGVS', punt 3.5, in administratief dossier), hoewel u op het CGVS verklaarde u dat u uw huis moest verkopen (gehoorverslag CGVS, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat u 'bouwgrond' zei op de DVZ (gehoorverslag CGVS, p. 25), verklaarde u dat de grond het huis is. Deze zaken zijn echter niet hetzelfde. Deze tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. U legde een geboorteakte neer (uitgiftedatum 02-02-2015) en een medisch rapport betreffende uw moeder. Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte, dient opgemerkt dat Somalische identiteitsdocumenten een uiterst geringe bewijswaarde hebben (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dit document geeft enkel een aanwijzing met betrekking tot uw Somalische nationaliteit, die in deze evenwel niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft de door u neergelegde brief van professor Mohamed Y. H., met betrekking tot medische vaststellingen van de verwondingen die uw moeder opgelopen zou hebben te Somalië, moet opgemerkt worden dat dergelijke medische documenten geen enkele uitspraak kunnen doen over het land waarin, of de precieze manier waarop uw moeder bepaalde letsels opgelopen zou hebben in het verleden. Voorts dient opgemerkt dat – zoals blijkt uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan administratief dossier) – corruptie in Somalië wijdverspreid is, aanhoudend en systematisch. Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Somalische documenten na te gaan. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven de vaststelling dat uw relaas over het geheel geenszins geloofwaardig bevonden wordt, weet dit document bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia" van juni 2014 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu"

van 19 februari 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal- Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanvallen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 19 februari 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen, op de inlichtingendienst NISA, en op diplomatieke konvooien. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, meestal bomaanslagen en verder verschillende incidenten tussen veiligheidsdiensten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper TRibunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een “gewone burger” is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat

het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van volgende bepalingen:

"- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen."

Na een theoretische uiteenzetting over deze bepalingen, antwoordt verzoekster op de motivering van de bestreden beslissing om aan te tonen dat zij wel een gegronde vrees voor vervolging heeft. Zij licht dit toe als volgt:

"2.1. De contacten genomen door verzoeksters oom om het huis te kopen

De bestreden beslissing vindt tegenstrijdig dat verzoekster in eerste instantie zei dat zijn oom een keer naar haar gekomen is in 2009 en dat hij vroeg om het huis te verkopen en dat hij na 2010 nog eens gebeld heeft om het huis te verkopen terwijl ze later zij dat haar oom alleen op 5 januari 2009 haar gevraagd heeft om het huis te verkopen.

Dit gaat echter om een misverstand. Verzoekster heeft altijd verklaard dat haar oom enkel in 2009 naar haar is gekomen. In 2015 heeft haar oom gebeld, verzoekster heeft hem niet in persoon gezien. Ze heeft dit trouwens onmiddellijk aangegeven na het misverstand (CGVS, bl. 18):

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 18]

Het ging dus duidelijk om een misverstand dat verzoekster uitgeklaard heeft. Het CGVS kan dus niet met eerlijkheid stellen dat verzoekster zich opnieuw tegenspreekt: ze verduidelijkt de situatie na een duidelijk misverstand. Verzoekster dacht dat de vragen enkel betroffen wanneer haar oom naar haar

was gekomen terwijl het ging om elk contact, persoonlijk of telefonisch. Het misverstand kan te wijten zijn aan de tolk of aan onoplettendheid van verzoekster gedurende het lang gehoor. Ze moest de kans krijgen om het uit te klaren zonder dat het CGVS zou stellen: "uzelf dus opnieuw en onmiddellijk na elkaar tegensprekend" noch "de wijze waarop u voortdurend uw verklaringen wijzigt en aanpast naargelang de vragen die u gesteld werden, weet helemaal niet te overtuigen, en maken de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas uiterst ongeloofwaardig".

Doorheen de verklaringen van verzoekster kan men enkel maar vaststellen dat verzoekster oom een keer is langsgekomen in 2009 en een keer heeft gebeld in 2015. Dit is geenszins een constante aanpassing van de antwoorden naargelang de vragen. Verzoekster bleef vast eenzelfde relaas vertellen. Haar verklaringen zijn geloofwaardig.

2.2. Het lidmaatschap van verzoekster oom bij Al-Shabaab

De bestreden beslissing vindt dat verzoekster verklaringen met betrekking tot het lidmaatschap van haar oom bij Al-Shabaab tegenstrijdig zijn.

Het is echter zo dat verzoekster in 2009 van haar moeder heeft gehoord dat haar oom lid was van Al-Shabaab. Dan werd dit bevestigd door de verklaringen van haar oom zelf: hij ging het geld geven aan de mensen van de islam en dergelijke verklaringen.

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 24]

Er moet opgemerkt worden dat de leden van Al-Shabaab zichzelf nooit Al-Shabaab noemen, maar "mensen van de islam". Er kan geen enkel twijfel bestaan over het feit dat dit Al-Shabaab betekent. Ze denken dat alle andere moslims geen echte moslims zijn. Die verklaringen van verzoeksters oom deden dus geen vermoedens rijzen bij verzoekster maar zekerheid over het feit dat haar oom lid was van Al-Shabaab.

Het is echter wel zo dat verzoekster in het begin minder bang was om te weigeren om het huis te verkopen en met de stiefzoon van haar oom te trouwen: haar oom had dit als een voorstel gepresenteerd, er was toen geen dreiging. Verzoekster wist toen, maar niet met 100% zekerheid, dat haar oom lid was van Al-Shabaab. Toen haar oom zei dat hij het geld wou geven aan de mensen van de islam kon er daar geen twijfel meer over zijn. Toch durfde verzoekster weigeren, omdat haar oom niet dreigend was en ze zich veilig genoeg voelde in het centrum van Mogadishu.

Later werd haar oom wel dreigend, waardoor, gezien zijn lidmaatschap bij Al-Shabaab, het wel gevaarlijk werd om te weigeren.

Opnieuw zijn verzoekster verklaringen niet tegenstrijdig. Het kan zo lijken omdat er verschillende keren dezelfde vragen op een andere manier worden gesteld, maar de antwoorden zijn perfect verenigbaar. Men moet ook rekening houden met het feit dat de betwisting betreft het jaar 2009, wat meer dan 7 jaar geleden is. Men kan niet verwachten van verzoekster dat ze geen twijfels zou tonen over gebeurtenissen van zo lang geleden.

2.3. De erfenis van het huis

De bestreden beslissing vindt vervolgens niet geloofwaardig dat haar oom het huis wou hebben voor dat verzoekster zou trouwen, want het huis zou dan, in geval van overlijden van verzoekster, naar de echtgenoot van verzoekster gaan, maar tegelijk haar bleef bedreigen met dood na haar huwelijk.

Opnieuw rust deze tegenstrijdigheid op een misverstand. Verzoekster oom zou inderdaad van het huis erven zou verzoekster overlijden voor haar huwelijk. In Somalisch recht blijft het ook zo na het huwelijk, tot de echt paar kinderen krijgt. Dan pas, in geval van overlijden van de vrouw, komen haar goederen in het vermogen van de echtgenoot.

Het moment van het huwelijk was wel een cruciaal moment gezien men dan verwacht dat er kinderen zouden volgen. Verzoekster had echter nog geen kinderen waardoor het wel nog altijd in het belang van haar oom was om haar dood te zien.

Verzoekster vindt het ook verbazend dat haar oom zes jaar lang haar met rust liet en kan deze beslissing niet verklaren. Ze denkt dat haar oom nog altijd affectie had voor haar en wist dat haar familie arm was. Hij heeft dus gewacht tot dat verzoekster ergens anders kon verblijven alvorens haar te bedreigen over het huis. Dit kan tegenstrijdig lijken, maar haar oom wilde niet verantwoordelijk zijn om haar familie op straat te zetten. Dit is wel anders als zijn eer wordt bedreigd en een huis dat hij als zijn huis beschouwt hem niet meer toekomt. Dan is hij bereid om zijn eer te verdedigen.

2.4. Hoe verzoekster geleerd heeft over haar clanlijn

De bestreden beslissing merkt op dat verzoekster zei haar clanlijn van haar oom te hebben geleerd "de laatste jaren" in Somalië, terwijl het dezelfde oom betrof als die waarvoor ze Somalië ontvluchtte.

Het CGVS baseert zich op volgend uittreksel van het gehoor:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12]

Verzoekster heeft nooit willen zeggen dat haar oom haar clanlijn had geleerd de laatste jaren voor haar vertrek. Ze heeft die met haar oom geleerd rond 2004, toen ze nog heel jong was.

Het gaat waarschijnlijk om een kleine vertalingsfout of een misverstand. Hoe dan ook als het CGVS zich hierop wil baseren om tot de ongeloofwaardigheid van verzoekster asielrelaas moet bevestiging worden gevraagd van over welke periode het ging, of tenminste verifiëren met de tolk dat het exact dat was dat ze bedoelde. Verzoekster denkt zich te herinneren dat ze bedoelde de laatste namen van de clanlijn, gezien ze enkel de allereersten van haar moeder had geleerd:

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12]

Dit is een veel logischere redenering dan die gemaakt door het CGVS, voornamelijk gezien men op een veel jongere leeftijd dan de huidige leeftijd van verzoekster zijn clanlijn hoort te kennen.

Toen verzoekster heel jong was had ze nog goede contacten met haar oom, die af en toe de vaderlijke figuur speelde voor verzoekster. Verzoeksters verklaringen zijn bijgevolg alles behalve tegenstrijdig.

2.5. Het bouwgrond of het huis

Als laatste verwijt de bestreden beslissing dat ze bij DVZ verklaarde dat ze een bouwgrond moest verkopen terwijl ze op het CGVS vertelde over een huis. De bestreden beslissing luidt hierover als volgt: "Geconfronteerd met het feit dat u bouwgrond" zei op de DVZ (gehoorverslag CGVS, p. 25), verklaarde u dat de grond het huis is. Deze zaken zijn echter niet hetzelfde."

Dit wijst echter op een gebrek aan kennis van de Somalische taal door het CGVS. In het Somalisch, een klein huis wordt ook vaak een huis genoemd. De woorden "dhul" en "guri" kunnen door elkaar worden gebruikt om een klein huis of een grond te noemen. Het is een landgoed.

2.6. Conclusie

De bestreden beslissing is enkel gebaseerd op deze enkele beweerde tegenstrijdigheden in verzoekster verklaringen. Hierboven werd aangetoond dat deze tegenstrijdigheden het gevolg zijn van een misverstand of een gebrekkige kennis door het CGVS van de Somalische taal en cultuur. Deze beweerde tegenstrijdigheden zijn dus niet van dien aard dat de geloofwaardigheid van verzoekster betwist kan worden.

Daarenboven kadert verzoekster relaas perfect in de algemene informatie beschikbaar over Mogadishu. Verzoekster kon heel veel details vertellen over elk deel van zijn relaas en het geheel van haar relaas vormt een geloofwaardig verhaal. De motivering van de bestreden beslissing is dus niet passend als het oordeel dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekster asielrelaas.

In tegendeel, verzoekster relaas is perfect geloofwaardig en haar verklaringen zijn consistent en coherent. Verzoekster moet erkend worden als vluchteling."

Tot slot verklaart verzoekster dat haar echtgenoot werd vermoord op 1 augustus 2016, terwijl hij op weg was naar Yemen. Hij was verzoeksters moeder achterna gevlucht en werd onderweg gearresteerd. Hij reisde in een groep met de auto. De auto werd gestopt en twee passagiers moesten uitstappen, waaronder verzoeksters echtgenoot. Hun namen werden gevraagd en haar echtgenoot werd voor iedereen doodgeschoten. De rest van de groep heeft dan gebeld naar een gemeenschappelijke kennis van verzoekster, die verzoekster op de hoogte heeft gebracht. Verzoekster stelt dat zij zeker niet kan terugkeren naar Somalië, waar ze een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van haar oom en de leden van Al Shabaab.

2.1.2. In een aanvullende nota van 7 november 2016 brengt de Commissaris-generaal de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 6 september 2016 bij ter beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal Somalië.

2.1.3. Ter zitting legt verzoekster een aanvullende nota neer met foto's van een huis om aan te tonen waarom grond en huis verward worden in haar manier van spreken. Het gaat om een huis, maar dat wat waardevol is, is de grond.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Waar verzoekster, met betrekking tot de contacten genomen door haar oom, blijft vasthouden aan een verklaring die zij heeft afgelegd om haar voorgaande tegenstrijdige verklaringen enigszins coherent te laten overkomen, merkt de Raad op dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en wijzigingen in haar verklaringen zoals opgenomen in de bestreden beslissing pertinent zijn, steun vinden in het administratief dossier en bijgevolg worden overgenomen. De Raad acht het bovendien niet aannemelijk dat verzoeksters oom tot 2015 heeft gewacht om opnieuw contact op te nemen na haar huwelijk dat al in 2010 werd afgesloten. Verzoekster gaf bij aanvang van de asielprocedure nog aan dat haar oom pas in 2015 te weten was gekomen dat zij met een man buiten de familie is gehuwd, maar dit klemmt met de vaststelling dat haar echtgenoot tot dezelfde clan en subclan behoort als verzoekster (CGVS-vragenlijst, stuk 15, p. 1 en 2; DVZ-verklaring, stuk 15, p. 6). Bovendien dient dit motief samen te worden gelezen met de overige motieven, in het bijzonder het motief over het feit dat verzoekster ook verklaarde dat diezelfde oom haar heeft geleerd over de clans gedurende de laatste jaren. Tot slot merkt de Raad op dat verzoekster in het verzoekschrift ten onrechte poneert dat haar oom een keer heeft gebeld in 2015, aangezien zij in het verzoekschrift eerst heeft verwezen naar haar verklaringen dat haar oom haar heeft gebeld en daarna (na een maand) heeft teruggebeld. Verzoeksters betoog dat haar verklaringen op dit punt geloofwaardig zijn en de vaststellingen in de bestreden beslissing het gevolg zijn van een misverstand, ontbreekt elke geloofwaardigheid.

Daargelaten de vaststelling dat verzoekster thans herhaalt dat de leden van Al Shabaab zichzelf nooit Al Shabaab noemen, maar mensen van de islam, een loutere bewering betreft, merkt de Raad op dat de toelichting in het verzoekschrift niet toelaat de motivering van de bestreden beslissing over het lidmaatschap van verzoeksters oom van Al Shabaab in een ander daglicht te stellen. Er wordt terecht gemotiveerd dat verzoekster eerst een aantal eerder vage verklaringen aflegt over hoe zij wist waarom haar oom lid was van Al Shabaab en, nadat de vraag meerdere keren was gesteld, uiteindelijk vertelde dat haar moeder dit had gehoord van andere mensen op markt (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 20-21). De toevoeging aan haar relaas dat zij het eerste voorstel niet als bedreigend heeft ingeschat omdat er toen geen dreiging was, overtuigt de Raad geenszins, aangezien verzoekster tijdens het CGVS-interview enkel verwees naar het feit dat zij niet zeker wist dat haar oom al dan niet lid was van Al Shabaab, gevraagd of het niet gevaarlijk was om het voorstel te weigeren (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 24-25). Dergelijke verklaringen zijn dan ook volstrekt tegenstrijdig en onverenigbaar met elkaar. Ook al dateert het eerste voorstel van 2009, dan verwacht de Raad nog dat verzoekster over deze elementen die aan de grondslag liggen van haar vraag om internationale bescherming coherente verklaringen kan afleggen.

Los van het feit dat verzoekster louter verwijst naar Somalisch recht in verband met erfopvolging, merkt de Raad op dat de toelichting in het verzoekschrift die duidelijk tot stand is gekomen na reflectie over de motieven van de bestreden beslissing, niet toelaat de motivering van de bestreden beslissing over de erfenis van het huis te weerleggen. Opnieuw geeft verzoekster een aantal ontoereikende verklaringen op de vraag waarom haar oom pas in 2015 doorzette met zijn plannen om haar huis in zijn bezit te krijgen. De toevoeging aan haar relaas dat haar oom tegenstrijdige motieven had om haar tot 2015 met rust te laten en zijn familie te sparen, overtuigt de Raad geenszins, aangezien verzoekster tijdens het CGVS-interview geen enkele verklaring in die zin heeft afgelegd. Dergelijke nieuwe verklaringen zijn dan ook volstrekt tegenstrijdig en onverenigbaar met de eerdere verklaringen van verzoekster en ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas.

Wat de kennis van haar clanlijn betreft is de wijziging van haar verklaringen in het verzoekschrift nog frappanter, zodat deze, het voorgaande mede in acht genomen, niet toe te schrijven valt aan een kleine vertaalfout of een misverstand. De motivering van de bestreden beslissing op dit punt wordt bijgetreden door de Raad en leidt ertoe dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas op fundamentele wijze is aangetast.

Het motief in de bestreden beslissing over het gebruik van de termen bouwgrond en huis acht de Raad niet pertinent en wordt niet overgenomen. Waar verzoeker in een aanvullende nota drie foto's neerlegt van een grond met een huis, merkt de Raad op dat het niet ter discussie staat dat verzoekster of haar familie mogelijks eigenaar is van enige grond of een huis. Dit doet echter geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen dat verzoeksters asielrelaas geheel niet geloofwaardig is.

Verzoekster weerlegt de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de overige reeds voorgelegde documenten niet. Zij maakt haar vrees voor vervolging niet aannemelijk aan de hand van geloofwaardige verklaringen. Verzoekster beperkt zich in wezen tot het volharden in haar verklaringen of het wijzigen van haar eerder afgelegde verklaringen, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt of in een ander daglicht stelt.

De weerhouden motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Met de loutere bewering dat haar echtgenoot op 1 augustus 2016 werd gedood door Al Shabaab toen hij naar Yemen trachtte te vluchten, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij alsnog nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op het manifest ongeloofwaardig karakter van haar verklaringen met betrekking tot de voorgehouden problemen met Al-Shabaab, kan de Raad ook hieraan geen enkel geloof hechten.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nr. 2) omtrent de veiligheidssituatie in Mogadishu daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie er volatiel blijft en de situatie complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Verzoekster betwist geenszins de in het administratief dossier opgenomen informatie en ook uit de door verweerder neergelegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP